

TESTAMENT OJCA ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II

według

1

Totus Tuus ego sum

W Imię Trójcy Przenajświętszej Amen.

„Cierpię, bo nie wiem, kiedy Cię Pan przywróci”
- Te słowa przypominają mi ostateczne przesłanie,
które napisał miśwan, kiedy Cię zech. Pragnę za
nim podziękować i pragnę, aby wyznał, co stała
4) na mojej ziemskiej drodze, przygotował mi
do tej chwili: nie wiem, kiedy ona nastąpi, ale
tak jak wyznał, mówię i to chętnie oddaję w ręce
Twoje moje serce: totus Tuus. W tych sa-
mym czasie moich ziemskich postanawiam wyznać
i wyznać, i którymś zwrócić miśwan
i moje powołanie. W tych samych po-
stanawiam także wyznać Korciot, a także
moją pracę i całą ludność. Wyznać miśwan doś-
kry. Wyznać pragnę o przebaczenie. Pragnę
także o modlitwę, aby miśwan Bóg oha-
cał 4) wskazać od mojej pracy i niepod-
nosi.

W czasie rekolekcji przeczytałem sobie
jenny testament Opas. Pawła ^{VI}. Lekcja
ta skłoniła mnie do napisania niżej-

Jan

et omnia unum sunt

neg. testamentu.

Nic postanowienie po sobie wlasosci, ktora
materialny radypowozni. Kiedy codziennie
wizyta, ktorymi w postepowaniu, przez re-
daci wedle urzadnia. Notari robote spa-
lic. Przez, aicyz nad tymi sprawami eu-
wat h. Haudar, ktoremu driskus za tylo-
letnia wypracowania wpijane; powoz. Gnyth
cas inue postepowania postanowienie w tercu
pned Bogiem Samym, bo trudnosci tu wyprac.

Co do pogrzebu, powtarzane te same
depozycje, jakich wychal ojciec. - Pawel VI.
O wiechu nich rdeydyje Kolegium Kar-
dinalow i Rodany.

prob
vini,
a sankcyje }
13.3.92.

apud Dominum misericordie
et capiam apud Eum neclumptio

Jan Pawel pp. II

Rzym, 6. III. 1979.

o misia przez o kas rita i wstity
5. III. 1980.

Weynowiam najzobytwasz ufawo, i
pociesz przy calej mojej wabosci, ^{pan} u-
dzieli mi ^{chroty} łaski, ^{potrzeby} aby sprawnie woble
juz wale wszelkim dosiada wreniam
i czerpieniam, jakich bog uszy uche do-
~~zostali, ad. swego kony~~
~~pusci na wozu kony~~ w cizym zycia. Ufam
ter, ze mi dopusci, abym kordz kalesck
pocz jahod swoje potypowanic: swan,
dziatane ale rancobawne niatari, mozt
spneucierozny 4) moim obaczkanu na
ty s'orty Pi'otravy Stalicy.

amery

1

Paras Tunes of me

27. I - 1. III. 1980.

Chciałbym w ciągu tych rebelii rozważyć przede wszystkim Chryzostoma Kapraestwic a perspektywę nowego trybuna, jakiego dla każdego z nas jest chęć być naszymi. Rozważa się i tym razem - aby narodzić się dla innych, dla świata przyszłego, którego z naszymi ^{decydującymi} wysiłkami jest dla nas Zmartwychwstałym Chrystem.

Podobnie jak w eschatologii mojej testamentu, dokonany również w czasie rebelii - porównanie go z testamentem mojej wieloletniej poprzedniczki: Ojca Pawła VII, z tymi wspomnianymi i świadectwem o miłości chrześcijańskiej i papież - oraz odwołaniem ^{o sobie} i świadomości spraw, do których sponstrowy przerecznie (wspomnienie mojej pracownicy) od czasu z 6. III. 1979. są odnosi.

Drugią sprawą do niego chodzi tylko tyle, że z motywacją historii każdej z nas i tożsamości. I znowu musi być przygotowany do tego, że stanie przed Panem i Julią - a znowu Alen-picinem i Ojcem. Wierzę, że ja również z tymi wiekami, poświęcając się owa decydujący moment historii Chrystusa i Kościoła - Matce mojej nadziei.

Crany, w których żyjemy, są niewymiarowe trudne i niespokojne. Trudna także i nabożność

wraicior dla tych ceraso proba - (kasa 4) dro-
ga koscia, zarowno wicorych jak i Pasterny.
W niektorych krajach, (jak np. w Tyru, w ktorym
cytatam u cruce rehalibey). Koscioł znajduje 4
w okresie faktycznego prelatowania, które w ni-
czym nie ustępuje nicowemu stuleciu, raczej
je przewyżnia co do etapuia bezwzględności i mi-
nialności. Język chrześcijański - serce Chrześcija-
nizmu. A prócz tego - tyle kochajcie się nawzajem, choćby
i w tym kraju, w którym żyjemy...

Tragedia naszego chrześcijaństwa edoi 4, na do-
le Paia. On sam zdecydował, brzy i jak ma
zakonicy moze zimnie iycie i pasternowic.
W zyciu i umieci Tatuniusz pnie ^{Chryścian} Mepohalaus.
Przyjmujcie jui teraz te umieci, apane, i dla
mi fakty owej otaczajcie. Dzejcia ogli Paschy.
Apane tei, i umieci ja poitytous dla tej
najwzniejszej sprawy, której starane 4) wiczyi:
dla chwalecia kucii, dla ocatercia rosliny
Andrkrej, a o wej wszytkich narodu i kucio
(widocznich pnie w nieuplyny sposob 4) wraca do mo-
jej zimnosciej ^(dla sob, krowe rzych jak mi pascowic) Dzejnuy, dla sprawy koscia,
dla chwały Boga samego.

Wicery wsey nie pragnę dopraci do tej, co
napisatam przed robinem - tylo wyracic owa
gotowai i infuosi zarozem, do jakiej umieci-
ne rchalekije ponowic miie usposobly

Jane Pawel II

amdy

Tōrus Tūrus eys am

5. III. 1982.

W cisyu tegorownykh rekolekcyi pōnyatāim (kītha-
krotnic) teliō testamentu z 6. III. 1979. Chociai
nadal uwawam go za pōwicyeruy (we ostāer-
ny), pōstaciām go ~~nadal~~ w tej formie, w jakiej
stuijē. ^(in rem) ~~nie~~ ^{nie} zmiensiam, ani tē ^{nie} ~~nie~~
nie dōdaję, gdy chodi o dypōnyjē w nime zawate.

Zawach na moje rycie z 13. V. 1981. w pōwicy
ypōb pōtwierditi' dōswoz'ōbō zapōwuych w crank
rekolekcyi z 1980r. (24. V - 1. X.)

Tym gōdnyj crup, w zwiāzku z cōkōsiciō o
Bōnych Rkuch - i pōstaję nadal do dypōnyjē
mojyō Tana, pōwicyeruy z mō w jyo bōpō-
kalanej maice (Tōrus Tūrus)

Jan Tōwci pp. II

11. ~~gdy o testamentie z 6. III. 1979.~~
~~rozporozczeniem~~ z 6. III. 1979 (z 6. III. 1979) o
 wzrokiem z otrzymanie
 i klauzura testamentu z 6. III. 1979 (z 6. III. 1979) o
 wzrokiem (winnu. pogrzebu) rzecz radcy dekan
 kolegium kardynalskiego i koadjuktury) - wy-
 jadaniem, i nie ma na miejscu: koad-
 juktury koadjuktury lub koadjuktury, Epi-
 skopatu polski - kolegium kardynalskiego
 i koadjuktury, aby ewentualnym sposobem
 w miarę możliwości radcy

1. III. 1985 (v rámci rekolekci):

Jesare - co do zwrótu „Kolegium Kardyna-
lańskie i Kobacy” : „Kolegium Kardynałskie”
nie ma żadnego obowiązków poza a tej sprawie
„Kardalski”, może jednak to uzyskać, jeśli z ja-
kimiś powódmi meua za stosowne.

MI

Rekolekce jubileumových roků 2000
(12. - 18. III.)
(tato testament)

1. Když v dniu 16. října 1978 kníže
kardinál vybral Jana Pavla II., Papeže Polští
kna. Papež vybral si předsedu de muni: "Zachariem
nový papir budi se opomedi Erion v Frane Ty-
sielce". Kto vim, by puzta zem to rade do Sov-
nie, ale tak z permio byl pas ty, a vionas
moysem. By poviedil se zai' Wark, ~~ka~~ ^{ky} pre.
sedi do historii jako Papez Tyrselia. Velki Puz-
mas. Bytem pialkim Jgo postamitn, Jgo ke-
vrieneho zovienenia. Jgo zmagai: Jgo zoyiseta.
"Zoyiseta, kdy puzi, budi to zoyiseta puz
magi" - vykl byl povienai Papez Tyrselova
stov magi Ppuedika kas. Auguste Klouda

W ten sposb vstaiem povied puzgo tara-
ny do zadania, kore w dniu 16. října 1978.
stavu puz magi. W choti, kdy puz to stova, ju-
bileený Rok 2000 stal si jui navyiseta, lto ra-
tra. W moy 24 guchia 1992. zovien otvanta
gymbolna Brana velkij jubileum v barylie
v. Diota, i kole' v. Jana na laivani, a Marti
Puzij bityj (S. Maria Mazzio) - ^{v moy} ~~ka~~ Rok, a v Dni

19. stycznia prośba bąpłki w Dobra, co numerem. To statutu
wydaniem ze względu na moją skomplikowaną charakterystykę swe-
gotnie zapisać w w pamięci.

2. W związku z Rokiem Jubileuszowym 2000 formuła jest
wspólna, i dnia na dzień i z miarą na miarę, za-
myka w za nami skomplikowany wch, a otwiera wch dwo-
dniczą piernik. Z wyrobów bratności dane mi by-
ło być w tym trudnym studium, które odchodzi do
pamięci, a w roku, w którym wch nie było
dotychczas letnie i zimne (i octogesima adveniens) na
leży pytanie, czy nie czas powrócić do ^{dotychczas} memoru „Vona dimittis”?

W dniu 13. maja 1982 r., w dniu zamachu
na Papieża podczas audiencji na placu w Rzymie, brat,
mówi Bóg w sposób cudowny ocalić mnie od
śmierci, Ten, który jest jedynym Panem Boga
i Śmierci, Sam mi to życie przedziwne, niepała
podarował na nowo. Ostał on głosem bratniej
do życia walecz. Ufam, że On Sam pozwoli
mi rozpoznać, doba mam pamiętać tę postu-
gę, do której mnie werał w dniu 16. października
1978. Długo go, wistby ^{regul} rehabilitacja mnie odwołaj
śmierci, kiedy Sam rekce. W życiu i śmierci,
do Pana należymy. Panu przetychny? Ufam
też, że doba dane ^{mi} bydnie spędzić dotychczas postu-
gę w kościele, kłopotliwie Bóg rekce regul
mi oit do tej postury niestronnych.

3. Tak co roku podczas rekolekcji odnajduję
mój testament z dnia 6. 1979. Dysponuję w nim

Zawarte w naszym ciągu przedmowy - To, co mówiam
a także w czasie kolejnych rekolekcji zostało dopisane,
stanowi odzwierciedlenie trudnej i napiętej sytuacji
ogólnej, która cechowała lata osiemdziesiąte. Od
pierwszego roku 1989 sytuacja ta uległa zmianie. Ostat-
nie dziesięciolecie ubiegłego stulecia wolne było
od dawniejszych napięć, co nie znaczy, iż nie przy-
szło z sobą nowych trudności. Niech będzie dzięki
Bużij Prasności w sprawie europejskiej za to, iż okres
ten, zwanym wojną rakietową, nie był zbrojenym kon-
fliktu nuklearnym, którego niebezpieczeństwo u mi-
niomym okresie miało uścisnąć.

4. Stojąc na progu trzech tytułach, in medis
Euleriae, pragnę zajrzeć w tytułach rodzinnych
Duchowni Systemu za Wielki dar Soboru Watykań-
skiego II, którego war z całym kościółem - a
w szczególności z całym Episkopatem - crux et clavis
indis. Jestem przekonany, iż długo jeszcze dane
będzie nowego pokoleniom chrześcijan z tych bo-
gactw, jakimi ten Sobór IX z nową nas obda-
rował. Jako biskup, który uczestniczył w sobo-
rowym wydaniu 21 pierwszego obywatelskiego dnia,
pragnę powrócić do wielkiego dziedzictwa umyślnego,
którego do jego realizacji są i będą w przyszłości re-
wodani. Sam zaś dzięki hieronimowi Partenowi
za to, iż pozwolił mi tytułach Wielki dar Soboru
umyślnych lat Watykań.

„In medis Euleriae ... od największych lat bi-
skupiej powstania - ostatnie dzień Soboru - dane
mi było doświadczenie bractw episkopatu Episkopa-
tu. Jako kapłan doświadczyłem, czym jest bractwo
wspólne przeżywanie - Sobór z otworzył nowy wy-
miar tego doświadczenia.”

5. Wierzę że w moim byciu tutaj wyrażenie! Chyba

już nikomu z nich. Tam bog przeszedł do Sibiru - Tych, którzy
głównie znajdujący się po tej stronie, wielu sędzią też, że
mentem przynies, wyszła i wreszcie, zbrakowało
zauważę.

W ciągu dwadzieścia pięć lat specjalnie Piłsudski
postąpił „w medio luterianae” dozwolenie cywilnej i państwowej
awansowej współpracy wielu królestwa kandydatów. Arystokracja
skupić i Piłsudski, wiele kapłanów, wiele osób z
konopką - Bracia Siostry - wreszcie bardzo wiele był
i wielu, z historyczną kulturalną, z istoty ci-
wilizacji Piłsudski Rzymianom z pewną stroną
wisk.

Jakże nie ograniczać wolności, państwa myśli
na dzień Episkopatów, z którym spotykam się w ry-
mie odwieści „ad linia Apostolorum”? Jakże nie
pamiętać Tytu Braci chrześcijańskich - nie katolickich? A ra-
bion Rzymu? Tytu innych przedstawić religio-
porachowania? A ile państwa i polityki
kultury, nauki, polityki, oświaty proklam?

6. To wiem, jak oblicza w lesie mego ziemskiego życia, wreszcie
pamięć do jego pamięci, do swoich Rabinów, Braci i Sio-
stry (którzy nie uważam, że uważa przed swoim narodził się, do
władzy i państwa, zła wstąpiła ochrony, do tego wie-
sta mojej miłości, do kochanej sił i sił, kolekcji i ko-
lekcji w niektórych przedmiotach, z granicami, z uniwersytetami,
do czasu okupacji, gdy granicami jako wstąpiła, a potem
do państwa i krajów, i krajów w Polsce, do dłużej-
stano akademickich, do historycznej... do wielu i wielu...
w Krakowie, w Rzymie... do wielu, które się mi nie udało powieścić
wystąpić proklam powieścić jako: „Aż być
zapisał”

„In manus Tuas, Domine, commendo spiritum
meum”